

skib 'Martha' i Vadehavet

Skipper Maagaard sætter nu kursen nordpå mod den ubeboede ø Langli via sejlrenden Fanø Lo og Grådyb, som er farvandet mellem Fanø og Skallingen. Det præcise mål er den syv-otte kvadratkilometer store Langli Sand, som er en sandflak, der strækker sig sydpå til Grådyb.

»Langli Sand kan beskrives som en undersøisk ørken. Her er meget vildt, fordi Langli Sand hele tiden forandrer sig på grund af sandaflejringer. Det er netop på grund af biologiske og geologiske processer samt naturen, at Vadehavet også er blevet Unesco Verdensarv«, fastslår Marco Brodde.

Vadehavet blev verdensarv i 2014, mens nationalparken kan fejre ti års jubilæum på fredag.

Ved Langli Sand er der næsten altid sæler, tilføjer Torben Korsgaard. Sælerne hviler sig på en lille pynt, som på søkortet hedder Grisen:

»Vi kan ikke garantere, at der er sæler,

men vi ser ofte 50 til 150, og så holder vi op med at tælle. I august så vi ni delfiner i Grådyb. Først troede vi, at der var tale om marsvin, for vi havde aldrig tidligere set delfiner herude, men de svømmede så tæt på båden, at vi kunne se deres åndehuller.

Flyvende ladeporte

Sælforventningen er derfor helt i top, og vi er parate til at tælle. Skuffelsen er stor, da vi kun ser en enkelt sæl, og den er død, men snart bliver skuffelsen vendt til begejstring.

Tre unge havørne står og hakker i sælåslet, mens en fjerde nøjes med at se på. De kan ikke enes om portionsanretningerne, og en gang imellem flagrer de op og breder vingerne ud.

»Flyvende ladeporte kalder vi dem med deres over to meter vingefang«, råber en begejstret Torben Korsgaard og peger lidt længere mod nord, hvor der står en femte havørn og så en sjette.

SÆLSEJLADS.

På Langli Sand var der ingen sæler, men da 'Martha' sejlede langs havnefronten i Nordby på Fanø, soledede otte sæler sig på Næs Søjord.

Naturvejleder og fuglelsker Marco Brodde kan heller ikke skjule sin begejstring:

»For ti år siden var det her et umuligt syn, men de seneste fem år er antallet af ørne eksploderet. Vi har talt op til 30 havørne på Fanø. De kommer helt fra Tyskland for at mæske sig i døde sæler og fugle. Ørnene er ikke kræsne. Vores seks havørne her er unge ørne under fem år. De er chokoladebrune og lidt plettede. Når de er udvokset, får de en hvid hale, et lyst beige hoved og et gult næb.

Ørnene på Langli Sand opvejer de manglende sæler, men sæljagten giver alligevel gevinst.

Da vi kommer tilbage til Nordby og sejler langs havnefronten, ligger der nu otte spættede sæler og hviler sig på Næs Søjord – syv voksne og en unge – og de lader sig ikke forstyrre, selv om vi sejler frem og tilbage flere gange for at nyde synet.

poul.husted@pol.dk